

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Šárky Kamenické a soudců Mgr. Hany Říhové a Mgr. Pavly Peltrámové v právní věci

žalobce: **V** [redacted] **C** [redacted], narozen [redacted] v [redacted]
bytem [redacted]
zastoupen advokátem, **Mgr. Ing. Ing. Tomášem Kubíkem**,
sídlem Praha 1 – Nové Město, Politických vězňů 1272/21,

proti
žalovanému: **A** [redacted] **O** [redacted], narozen [redacted] v P [redacted]
bytem [redacted]
zastoupen advokátem, **Mgr. Milanem Bartoněm**,
sídlem Praha 2, Karlovo náměstí 287/18,

o zaplacení 600 000 Kč s příslušenstvím,

o návrhu žalobce na vydání předběžného opatření po zahájení řízení ve věci samé ze dne 29.10.2019,

o odvolání **žalovaného** proti usnesení Okresního soudu v Kladně ze dne 5. 11. 2019, č. j. **119 C 27/2019 – 130**,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně se potvrzuje.

Odůvodnění:

1. Shora označeným usnesením soud prvního stupně k návrhu žalobce ze dne 29.10.2019 vydal předběžné opatření po zahájení řízení ve věci samé (o zaplacení 600 000 Kč s přísl.), jímž žalovanému nařídil povinnost zdržet se právních dispozic s nemovitostmi či kteroukoliv z nich, jež jsou specifikovány ve výrokové části jeho rozhodnutí (obec a k.ú. [redacted] [redacted], okres [redacted] [redacted], LV č. [redacted]), zejména prodeje, darování, směny, zřízení předkupního práva, práva nájmu, vložení do obchodní společnosti, zatížení zástavním právem, zřízením věcného břemene či jiného věcného práva, právních dispozic s jednotlivými právy, vyplývajícími z vlastnictví těchto nemovitostí, které se zásadně uplatní v konkrétním řízení do jeho pravomocného skončení (o žalobě žalobce na zaplacení 600 000 Kč s příslušenstvím, směřované proti žalovanému, o níž řízení probíhá před soudem – Okresním soudem v Kladně – sp. zn. 119C 27/2019).
2. V důvodech svého rozhodnutí soud prvního stupně uvedl, že v daném sporném řízení účastníků rozhodl svým vyhovujícím usnesením na podkladě návrhu žalobce na vydání předběžného opatření po zahájení řízení ve věci samé ze dne 29. 10. 2019, který mu byl doručen téhož dne, protože shledal jak důvod potřeby k provedení zatímní úpravy právních poměrů účastníků po zahájení řízení ve věci samé, tak i důvod reálné obavy z toho, že by pozdější výkon rozhodnutí v řízení vydaného mohl být ohrožen. Podle jeho názoru v situaci, kdy z žalobcem spolu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Petra Tkáčiková

s návrhem předložených listin lze mít za jím osvědčené, že žalobce skutečně může mít za žalovaným peněžitou pohledávku ve výši 600 000 Kč, že žalovaný je vlastníkem návrhem dotčeného nemovitého majetku, že před příslušným katastrálním úřadem je vedeno řízení, které se týká zatížení tohoto nemovitého majetku žalovaného ve prospěch společnosti IMMO Leasing, SE dle zástavní smlouvy ze 6. 9. 2019, že svým počínáním v tomto řízení žalovaný dává jednoznačně najevo, že dobrovolně peněžitý nárok žalobce uspokojit nehodlá, přičemž byla i splněna zákonná podmínka zaplacení zákonné jistoty žalobcem ve výši 10 000 Kč spolu s jím podaným konkrétním návrhem na vydání předběžného opatření (dne 29.10.2019), pak je namíste vyhovět tomuto konkrétnímu návrhu žalobce na vydání předběžného opatření po zahájení řízení ve věci samé, směřujícího k omezení konkrétních právních dispozic žalovaného se svým konkrétním nemovitým majetkem. Tímto předběžným rozhodnutím soudu v dané sporné věci se právní poměry účastníků neřeší tzv. s konečnou platností. Jde jednoznačně jen o dočasné opatření, které může být i v průběhu řízení ve věci samé zrušeno, ale zajišťuje se jím podle stavu k datu rozhodování soudu prvního stupně to, aby vůbec konečné rozhodnutí soudu, vydané posléze v dané sporné věci účastníků, mohlo mít vůbec nějaký reálný význam. Dále soud prvního stupně uvedl, že žalobce soudu předloženými listinami osvědčil (byť nikoliv nepochybně) základní skutečnosti, tedy nárok sám, a rovněž i pravděpodobnost možného ohrožení výkonu rozhodnutí, byť toto dosud vydáno v daném řízení soudem nebylo. Svůj návrh na vydání předběžného opatření po zahájení řízení ve věci samé podává žalobce v dané věci s tím rizikem na své straně, že bude případně muset uhradit žalovanému náhradu škody nebo jiné újmy, nebude-li nakonec ve sporu úspěšný, k čemuž ostatně slouží jím složená zákonná jistota. O předchozím návrhu žalobce na vydání předběžného opatření po zahájení řízení bylo pravomocně (zamítavě) rozhodnuto, netvoří proto pro vydání tohoto vyhovujícího rozhodnutí překážku dříve zahájeného řízení. Konečně uvedl soud prvního stupně v důvodech svého rozhodnutí i to, že, chce-li se žalovaný účinkům tohoto předběžného opatření vyhnout, pak má na své straně danu tu právní možnost, aby složil finanční prostředky po něm žalobcem v řízení ve věci samé požadované k zaplacení do soudní úschovy a v této souvislosti navrhl soudu v této věci zrušení předběžného opatření po zahájení řízení pro nastalou změnu poměrů.

3. Včasné odvolání si proti tomuto usnesení soudu prvního stupně, prostřednictvím svého právního zástupce, podal žalovaný. Navrhl, aby odvolací soud jím napadené usnesení soudu prvního stupně v celém rozsahu zrušil.
4. V důvodech svého odvolání namítá, že z jeho pohledu žalobce v souvislosti s jím podaným návrhem na vydání předběžného opatření po zahájení řízení ve věci samé ze dne 29. 10. 2019, který je jeho opakovaným návrhem v tomto řízení, dostatečně neosvědčil, že by tu byla dána reálné obava z toho, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného byl ohrožen. Především žalobce žádným způsobem netvrdí a neosvědčuje, že by žalovaný neměl jiný majetek, než ten, který je postižován předběžným opatřením. K tomuto pak dále uvádí, že je vlastníkem obchodního podílu ve společnosti A [redacted] s.r.o., IČO [redacted], která vlastní nemovitosti v k.ú. [redacted], což je skutečnost, jež objektivně musí být známa jak žalobci, tak i soudu prvního stupně v souvislosti s jeho úřední činností. Dále není vůbec jasné, jakým způsobem může soudem prvního stupně vydané předběžné opatření zajistit ve prospěch žalobce případný budoucí výkon vyhovujícího soudního rozhodnutí, je-li již řádně zřízeno ve prospěch společnosti IMMO Leasing, SE, IČO 242 47 014, zajištění jeho pohledávky ve výši 11 000 000 Kč ve formě zástavního práva smluvního, a sice na základě zástavní smlouvy ze dne 6. 9. 2019, pokud ke dni 9. 9. 2019 nedosahuje hodnota daným předběžným opatřením zajišťovaného nemovitého majetku hodnoty pohledávky, zajištěné zřízeným zástavním právem smluvním (prodejní cena předběžným opatřením soudu dotčeného nemovitého majetku dosahuje částky okolo 800 000 Kč). Je tedy toho názoru, že je fakticky vyloučeno, aby posuzované předběžné opatření soudu prvního stupně mohlo vyvolat zamýšlené účinky. Dále namítá, že vydání vyhovujícího rozhodnutí soudu o návrhu žalobce na vydání předběžného opatření brání překážka

věci dříve zahájené a také i překážka věci pravomocně rozhodnuté, pokud o obsahově shodném předchozím návrhu žalobce na vydání předběžného opatření po zahájení řízení ve věci samé bylo již soudem prvního stupně zamítavě pravomocně rozhodnuto. Soud prvního stupně tedy z jeho pohledu ani nezkoumal řádně podmínky řízení. Rovněž poukazuje i na nevykonatelnost rozhodnutí soudu prvního stupně, jde-li o formulaci výroku předběžného opatření, jež se má týkat zákazu právních dispozic s „uvedenými nemovitostmi či kteroukoliv z nich“. Nejedná se totiž ve skutečnosti o více návrhem žalobce dotčených nemovitostí, ale pouze o jednu nemovitost, a to pozemek, jehož součástí je stavba. Formulace, obsažená ve výroku usnesení soudu prvního stupně, je tak v rozporu s hmotným právem, což způsobuje pochybnosti a tedy i nevykonatelnost soudního rozhodnutí. Konečně uvádí, že sám za žalobcem eviduje pohledávky, mj. z neposkytnutého úvěru ve výši minimálně 5 000 000 Kč, a i další pohledávky, konkrétně z titulu vzniklé mu škody, pokud žalobce porušil svůj závazek načerpat mu úvěr v dohodnuté výši, v důsledku čehož byl přinucen se obrátit za účelem financování svých obchodních projektů na jiného investora, tedy společnost IMMO Leasing, SE. Ve vztahu k této společnosti se tak zcela jistě nejedná o fiktivní pohledávku, toto je lživé tvrzení žalobce. Obchodní náplní společnosti IMMO Leasing, SE je právě poskytování úvěrů. Dále pak v této souvislosti jím tvrzených pohledávek za žalobcem konstatuje, že podle jeho názoru dosud žalobcem složená zákonná jistota spolu s návrhem na vydání předběžného opatření je zcela jistě nedostatečná svou výší k tomu, aby bylo zabráněno dalším neúčelným návrhům ze strany žalobce a mohla tato jistota posloužit účelně k úhradě vzniklých škod na jeho straně (konstatuje, že po žalobci bude požadovat náhradu mu způsobené škody), v důsledku čehož navrhuje, aby byl žalobce soudem vyzván k finančnímu doplnění dosud jím složené jistoty.

5. Žalobce se, prostřednictvím svého právního zástupce, k odvolání žalovaného vyjádřil tak, že s ním nesouhlasí, považuje rozhodnutí soudu prvního stupně za věcně správné a navrhl jeho potvrzení.
6. V důvodech uvádí, že z jeho pohledu v jím podaném návrhu na vydání předběžného opatření po zahájení řízení ve věci samé ze dne 29.10.2019, o němž soud prvního stupně rozhodl vyhovujícím způsobem, neabsentují potřebná rozhodná tvrzení a byly k němu připojeny listiny, osvědčující dostatečně existenci jeho pohledávky za žalovaným. Jde-li pak o tvrzení žalovaného o tom, že vlastní další majetek, pak je rozhodující, že zaplacení dlužné částky není požadováno z jeho strany po společnostech V [redacted] s.r.o., IČO [redacted] či A [redacted] s.r.o., IČO [redacted], kterých je žalovaný zakladatelem. Proto majetek těchto společností nelze postihnout k zajištění platební povinnosti žalovaného ve vztahu k jeho dluhu v částce 600 000 Kč s příslušenstvím, neboť se nejedná o jeho osobní majetek. V tomto ohledu je tak jeho odvolací argumentace bezpředmětná. Dále uvádí, že podle jeho přesvědčení obsahem smlouvy o půjčce ze dne 2. 9. 2016 bylo dojednáno jeho právo získat dlužnou částku z prodeje konkrétních nemovitostí na adrese [redacted], s čímž žalovaný ve smlouvě vyslovil souhlas. Tedy, přestože o tomto svém závazku žalovaný věděl, zřídil zástavní smlouvu k předmětnému svému nemovitému majetku v obci a k.ú. [redacted] ve prospěch společnosti IMMO Leasing, SE, z čehož je zřejmé protiprávní jednání jak žalovaného, tak této společnosti. Tuto společnost vyzval k upuštění od protiprávního jednání výzvami ze dne 18. 9. 2019 a ze dne 20. 9. 2019. Tato společnost IMMO Leasing, SE tedy věděla o tom, že předmětný nemovitý majetek žalovaného již slouží k zajištění jiného konkrétního osobního dluhu žalovaného ve výši 600 000 Kč, a to ještě před tím, než zástavní právo smluvní vzniklo zápisem do příslušného KN. Konečně uvádí, že z jeho pohledu je výrok napadeného rozhodnutí soudu prvního stupně vykonatelný, kdy výraz „ kteroukoliv z nich “ vyjadřuje povinnost žalovaného zdržet se konkrétních právních dispozic s pozemkem, jakož i s budovami, které mohou být včleněny do práva stavby. K záležitosti podmínek řízení se vyjadřuje tak, že se nejedná o existenci nedostatku podmínek řízení ani z pohledu překážky věci pravomocně rozhodnuté, ani překážky dříve zahájeného řízení, pokud o jeho předchozím návrhu na vydání předběžného opatření po

zahájení řízení ve věci samé v daném sporném řízení bylo soudem prvního stupně pravomocně zamítavě rozhodnuto dříve, než bylo vydáno napadené odvoláním žalovaného vyhovující rozhodnutí soudu prvního stupně. Závěrem se vyjadřuje k tomu, že zpochybňuje existenci jakéhokoliv peněžitého nároku žalovaného vůči němu, týká-li se záležitosti dojednaného poskytnutí úvěru, a k tvrzením žalovaného podává svou vlastní (skutkově odlišnou) verzi jejich dosavadních vzájemných dohod.

7. Krajský soud v Praze, jako soud odvolací, po zjištění, že odvolání je podáno včas, oprávněnou osobou a směřuje proti usnesení soudu prvního stupně, proti kterému je odvolání přípustné, přezkoumal odvoláním žalovaného napadené usnesení soudu prvního stupně, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, podle § 212, § 212a odst. 1, 5, 6 občanského soudního řádu (dále jen o.s.ř.), a neshledal odvolání žalovaného opodstatněným.
8. V obecné rovině lze v důvodech tohoto rozhodnutí odvolacím soudem konstatovat, že po zahájení řízení ve věci samé je možno nařídit soudem předběžné opatření ze dvou v úvahu přicházejících zákonných důvodů; jednak jde o potřebu zatímní úpravy právních poměrů účastníků již zahájeného řízení, a jednak jde o možnost obavy, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného byl ohrožen. Pro oba tyto důvody vydání předběžného opatření po zahájení řízení ve věci samé platí to, že, má-li být takové předběžné opatření po zahájení řízení ve věci samé soudem nařízeno, musí být potřeba zatímní úpravy právních poměrů účastníků řízení prokázána, u ostatních okolností, významných pro nařízení předběžného opatření, postačí, budou-li se, s ohledem na okolnosti případu, jevit jako pravděpodobné. Pro rozhodování soudu o předběžném opatření po zahájení řízení ve věci samé je rozhodný stav v době rozhodování. Soudní praxe pak již ustáleně opakovaně judikuje, že i po zahájení řízení ve věci samé je možno nařídit předběžné opatření, je-li obava, že by výkon soudního rozhodnutí, jehož vydání se navrhuje, byl ohrožen. Ohrožení výkonu rozhodnutí může spočívat nejen v tom, že se majetková podstata potencionálního povinného zmenší, ale i v tom, že se tato majetková podstata změní složením jeho majetku. Rozhoduje-li soud o návrhu na vydání předběžného opatření, které spočívá v omezení dispozičních práv žalovaného s nemovitým majetkem z obavy, že by výkon soudního rozhodnutí posléze vydaného mohl být ohrožen, posuzuje soud především ohrožení úhrady dlužné částky a přiměřenost újmy žalovaného, která mu tímto omezením vznikne; není vždy rozhodující přiměřenost výše dluhu hodnotě věci, již se omezení dispozice má týkat.
9. Na základě obsahu žalobcem k datu rozhodování soudu prvního stupně spolu s návrhem na vydání předběžného opatření po zahájení řízení ve věci samé ze dne 29.10.2019 předložených listin (smlouvy o půjčce ze dne 2.9.2016 a jejího dodatku ze dne 13.4.2018, včetně prohlášení ze dne 2.9.2016 o převzetí finanční částky, výpisu z KN u KÚ pro Středočeský kraj, KP [REDACTED] pro obec a k.ú. [REDACTED], LV č. [REDACTED], vyhotoveného podle stavu k datu 26.9.2019, návrhu na vklad práva do KN dle smlouvy ze dne 6.9.2019, který byl podaný u KÚ dne 9.9.2019, zástavní smlouvy ze dne 6.9.2019), které měl soud prvního stupně pro účely vydání svého shora označeného vyhovujícího rozhodnutí k dispozici, i odvolací soud (plně ve shodě se soudem prvního stupně) vyhodnotil, že z těchto žalobcem předložených listinných důkazů lze pro účely rozhodnutí o návrhu žalobce na vydání předběžného opatření po zahájení řízení ve věci samé ze dne 29.10.2019 získat zcela konkrétní poznatky o tom, že žalovaný již skutečně učinil konkrétní právní jednání, týkající se právní dispozice se svým pozemkem, jehož součástí je stavba, v obci a k.ú. [REDACTED], jež jsou zapsány na LV č. [REDACTED] pro tuto obec a k.ú. [REDACTED], okres [REDACTED], u příslušného KÚ v KN (po datu uzavření smlouvy o půjčce s žalobcem žalovaný zřídil smluvně zástavní právo k tomuto pozemku, jehož součástí je stavba, k zajištění pohledávky společnosti IMMO Leasing, SE, IČO 242 47 014, v budoucnu určené individuálně dle smlouvy o úvěru ze dne 6.9.2019, ve výši 11 000 000 Kč), jež by případně mohl posloužit ve prospěch uspokojení v řízení ve věci samé uplatňované peněžité pohledávky žalobce ze strany žalovaného ve výši 600 000 Kč s přísl., ve vztahu k níž lze mít za dostatečně osvědčené pro účely rozhodování soudu o návrhu na vydání předběžného opatření, že ji žalobce vůči

žalovanému má (písemná smlouva o půjčce, včetně dodatku, uzavřená mezi účastníky tohoto řízení).

- 10.I z pohledu odvolacího soudu tato konkrétní právní dispozice žalovaného s jeho konkrétním nemovitým majetkem, má-li ji odvolací soud posuzovat při tomto svém rozhodování výlučně jen co do stavu, existujícího k datu rozhodování soudu prvního stupně, zcela nepochybně, bude-li úspěšně realizována, povede ke zhoršení právního postavení žalobce v případě jeho úspěchu ve věci samé, týká-li se tzv. vymahatelnosti jeho práva, jímž je splnění platební povinnosti, uložené případným rozhodnutím soudu, vydaným ve věci samé, dosahující výše 600 000 Kč s příslušenstvím, žalovanému. V důsledku tohoto právního jednání žalovaného totiž dojde v širším smyslu ke změně ve složení jeho majetku (smluvní zástavní právo je zajišťovacím instrumentem věcně právním), představuje-li smluvní zřízení zástavního práva jeden ze způsobů, jak lze dát jistotu, resp. jak zajistit dluh. To pak má za následek, vzhledem k povaze a konkrétnímu rozsahu zřizovaného zástavního práva k nemovitému majetku ve vlastnictví žalovaného, zcela jistě zhoršení právní možnosti žalobce dosáhnout uspokojení konkrétní své peněžité pohledávky v případě jeho úspěchu ve věci samé, protože na takto smluvně zastavený nemovitý majetek žalovaného může jen velmi obtížně vést výkon rozhodnutí či exekuci podle zvláštního zákona.
11. Poukazuje-li žalovaný ve svém odvolání k tomuto závěru na tu skutečnost, že již ke vzniku zástavního práva smluvního k jeho nemovitému majetku v obci a k.ú. [REDAKCE], okres [REDAKCE], podle jím uzavřené zástavní smlouvy došlo provedeným zápisem příslušného KÚ ve veřejném seznamu, v důsledku čehož nemůže již mít žádný reálný význam soudem prvního stupně vydané předběžné opatření pro vymahatelnost práva žalobce, bude-li snad ve sporu nakonec úspěšný, tak odvolací soud je toho názoru, že, došlo-li k této skutečnosti (jak se tato podává z žalovaným předloženého výpisu z příslušného KN příslušného KÚ k datu 6.11.2019) až po vydání rozhodnutí soudu prvního stupně (zápis proveden 1.11.2019), přezkoumávaného v tomto odvolacím řízení, tak pro rozhodování odvolacího soudu v tomto odvolacím řízení tato skutečnost není nikterak relevantní, s ohledem na ustanovení § 75c odst. 4 o.s.ř., které odvolacímu soudu zakazuje v případech, kdy je podáno odvolání proti meritorním rozhodnutím soudu prvního stupně o návrhu na předběžné opatření (jímž zcela jistě je rozhodnutí soudu prvního stupně, nařizující konkrétní předběžné opatření po zahájení řízení ve věci samé) přihlížet při svém rozhodování k jiným skutečnostem a důkazům, než k těm, k nimž přihlížel soud prvního stupně (jinak řečeno, nemůže se tato nově žalovaným uváděná a dokladovaná skutečnost v rozhodnutí odvolacího soudu promítnout). K tomuto závěru lze odkázat např. na Ústavního soudu ČR, sp. zn. II. ÚS 101/09, rozhodnutí Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 4 Cmo 106/2013). V návaznosti na ustanovení § 76f odst. 2 o.s.ř. pak lze konstatovat, že, byl-li žalobcem podán návrh na vydání předběžného opatření po zahájení řízení ve věci samé ze dne 29.10.2019, směřující k zákazu konkrétních právních dispozic žalovaného s konkrétním jeho nemovitým majetkem, s vědomím o podaném návrhu na vklad práva do katastru nemovitostí dle konkrétní zástavní smlouvy, právě ve snaze znemožnit žalovanému tento proces završit, platí, že mohl soud prvního stupně předběžným opatřením, vydaným po zahájení řízení ve věci samé, vyslovit zákaz konkrétních právních dispozic žalovaného s konkrétním nemovitým majetkem, bez ohledu na zahájené vkladové řízení před konkrétním katastrálním úřadem. Jinak řečeno, tento konkrétní návrh žalobce na vydání předběžného opatření po zahájení řízení ve věci samé ze dne 29.10.2019 nebyl tzv. bezpředmětný z pohledu rozhodování soudu prvního stupně ve vztahu k uzavřené zástavní smlouvě a podanému návrhu na vklad práva příslušnému KÚ (dne 9.9.2019), neměl-li k datu svého rozhodování k dispozici tu informaci, že by konkrétní probíhající vkladové řízení před katastrálním úřadem bylo již ukončeno. Za tohoto stavu k datu rozhodování soudu prvního stupně platí, že mohlo žalobcem požadované vydání předběžného opatření po zahájení řízení ve věci samé návrhem ze dne 29.10.2019 zabránit dokončení konkrétního vkladového řízení. To,

zda se tak nakonec stalo či nikoliv, není, z hlediska výše uvedeného ustanovení § 75c odst. 4 o.s.ř., významné pro účely rozhodování odvolacího soudu v tomto odvolacím řízení vůbec řešit.

12. Namítá-li pak žalovaný ve svém odvolání nevykonatelnost výroku usnesení soudu prvního stupně, jímž vydal předběžné opatření po zahájení řízení ve věci samé k omezení konkrétních právních dispozic žalovaného s jeho konkrétně vlastněným nemovitým majetkem, pak odvolací soud uvádí, že tuto jeho námitku za odůvodněnou nepovažuje. Z pohledu odvolacího soudu výrok usnesení soudu prvního stupně odpovídá § 76 odst. 1 písm. d) o.s.ř., pokud je jím ukládán žalovanému zákaz právních dispozic s konkrétním jeho nemovitým majetkem, které jsou zde vyjmenovány, přičemž je zásadní, z hlediska vykonatelnosti tohoto rozhodnutí soudu, to, že je zde konkrétní nemovitý majetek, který má být tzv. dotčen tímto předběžným opatřením soudu, vydaným po zahájení řízení ve věci samé, jednoznačně specifikován údajem o obci a k.ú. a č. LV KN, vedeného u konkrétního KÚ, na kterém je zapsán. Z takto provedené formulace výroku usnesení soudu prvního stupně tak tedy bez jakýchkoliv pochybností je zřejmé, že se vztahuje na konkrétní pozemek konkrétního parc.č., jehož součástí je konkrétní stavba bez č.p./č.e., jiná stavba, stojící na tomto pozemku, v obci a k.ú. [REDAKCE], okres [REDAKCE] a směřuje k tomu, aby nedošlo k účelovému zmenšení (i v podobě znehodnocení) nemovitého majetku budoucího povinného v podobě těch právních dispozic s konkrétním tímto majetkem, jež jsou v návrhu žalobce a následně i ve výroku usnesení soudu prvního stupně konkrétně specifikovány.
13. Namítá-li žalovaný v jím podaném odvolání dále i nedostatek negativních podmínek řízení, jde-li o překážku věci pravomocně rozhodnuté či překážku věci zahájené, tak odvolací soud uvádí, že ani on takovýto žalovaným tvrzený nedostatek některé negativní podmínky řízení neshledává. Rozhodnutí soudu prvního stupně (zamítavé) ze dne 11. 10. 2019, č. j. 119 C 27/2019-47, vydané v tomto řízení, se totiž vztahuje k skutkově jinému návrhu žalobce na vydání předběžného opatření po zahájení řízení ve věci samé (ze dne 4.10.2019), pokud tento jeho návrh (na rozdíl od návrhu ze dne 29.10.2019) postrádal doložení listin, osvědčujících tvrzení o již nastalé konkrétní právní dispozici žalovaného s konkrétním svým majetkem. Zamítavé rozhodnutí soudu prvního stupně o předchozím návrhu žalobce na vydání předběžného opatření po zahájení řízení ve věci samé tak nepůsobí překážku věci pravomocně rozhodnuté, platí-li, že soud prvního stupně vždy při rozhodování o každém konkrétním jednotlivém návrhu na vydání předběžného opatření po zahájení řízení ve věci samé přihlíží k datu svého rozhodování ke konkrétním tvrzením, k listinám nebo k dalším důkazům, které měl v okamžiku svého rozhodování k dispozici. Jinak řečeno, poučil-li se žalobce z předchozího negativního rozhodnutí soudu prvního stupně a podal v intencích názoru soudu prvního stupně další (nový) návrh na nařízení předběžného opatření po zahájení řízení ve věci samé, vyloučil tím existenci nedostatku podmínky řízení, spočívající v pravomocném rozhodnutí soudu ve věci. Současně pak s právní mocí předchozího rozhodnutí (zamítavého) soudu prvního stupně o dříve podaném návrhu žalobce na vydání předběžného opatření po zahájení řízení ve věci samé odpadla také i překážka věci zahájené. Nabylo-li totiž zamítavé rozhodnutí soudu prvního stupně právní mocí, pak bylo možno podat ze strany žalobce nový návrh na nařízení předběžného opatření po zahájení řízení ve věci samé, k čemuž i v této věci podle obsahu spisu soudu prvního stupně došlo.
14. Dále je třeba odvolacím soudem zkonstatovat, že procesní postup soudu prvního stupně, pokud původní své zamítavé rozhodnutí o návrhu (předchozím) žalobce na vydání předběžného opatření po zahájení řízení ve věci samé doručil pouze navrhovateli, resp. jeho tehdejšímu právnímu zástupci, a nedoručoval jej, spolu s návrhem žalobce na vydání předběžného opatření, žalovanému, jež vyplývá z výslovného ustanovení § 76g o.s.ř., shledal odvolací soud zcela správným, ostatně ani Ústavní soud ČR neshledal tento postup rozporným se zásadou rovnosti účastníků (srovnej k tomuto rozhodnutí Ústavního soudu ČR, sp. zn. Pl. ÚS 16/09).
15. Dále je třeba uvést, že další odvolací argumenty žalovaného, jež se vztahují k posuzování věci samé, budou soudem posuzovány až v rámci řízení ve věci samé, pro toto rozhodování soudu o

návrhu žalobce na vydání předběžného opatření po zahájení řízení ve věci samé ze dne 29.10.2019 nebyly nikterak významné.

16. Dále také namístě odvolacím soudem uvést, vzhledem k uplatněné odvolací argumentaci žalovaného, že ani z hlediska tvrzení samotného žalovaného v jím podaném odvolání proti usnesení soudu prvního stupně ohledně svého majetku, není namístě přijmout závěr o tom, že by snad soudem prvního stupně vydané předběžné opatření po zahájení řízení ve věci samé bylo zjevně nepřiměřeně zasahujícím do vlastnického práva žalovaného, způsobujícím na jeho straně zjevně nepřeměřenou újmu.
17. Konečně lze uvést odvolacím soudem k odvolacím argumentům žalovaného, že zatímco charakter soudem prvního stupně vydaného předběžného opatření po zahájení řízení ve věci samé vyplývá z § 77 odst. 1 o.s.ř. Bude-li chtít žalovaný dosáhnout v budoucnu zrušení soudem prvního stupně nařízeného předběžného opatření po zahájení řízení ve věci samé, může v průběhu řízení učinit svůj návrh ve smyslu § 77 odst. 2 o.s.ř., ve kterém však musí soud svými tvrzeními a k tomuto návrhu připojenými listinami tzv. přesvědčit o tom, že důvody pro nařízení předběžného opatření po zahájení řízení ve věci samé již pominuly (odpadly); v tomto ohledu leží břemeno tvrzení a břemeno důkazní na žalovaném.
18. Konečně, jde-li o otázku zaplacení jistoty, tak je třeba konstatovat, že podle obsahu spisu soudu prvního stupně k datu podání konkrétního návrhu žalobce na vydání předběžného opatření po zahájení řízení ve věci samé (ze dne 29.10.2019) k soudu prvního stupně byla zákonná výše jistoty žalobcem v tento den zcela uhrazena. Činí-li pak součástí své odvolací argumentace žalovaný návrh vůči soudu ve smyslu § 76h o.s.ř. (návrh žalovaného na doplatek jistoty) za účelem možné eliminace negativních důsledků nařízeného předběžného opatření, tak o tomto jeho návrhu bude v průběhu dalšího řízení rozhodovat soud prvního stupně.
19. Odvolací soud tak, vzhledem k výše uvedeným důvodům, shledal rozhodnutí soudu prvního stupně věcně správným, proto jej podle § 219 o.s.ř. potvrdil.
20. O náhradě nákladů řízení účastníků o předběžném opatření po zahájení řízení ve věci samé rozhodne soud prvního stupně až v souvislosti s rozhodnutím ve věci samé, a to včetně nákladů, vzniklých účastníků s tímto odvolacím řízením. Za této situace tak odvolací soud o nákladech odvolacího řízení ve vztahu mezi účastníky v souvislosti s tímto odvolacím řízením nerozhodoval.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 28. února 2020

JUDr. Šárka KAMENICKÁ, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Petra Tkáčiková